

Ressò

juny 25

Donem gràcies

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Un nou alè de l'esperit per a l'església

El Senyor va voler cridar amb Ell, tot just iniciat el temps pasqual, el Papa Francesc. La tristesa de perdre un Pare estimat va venir acompanyada també de l'esperança que ens dóna la resurrecció de Jesucrist. Però Déu no ha volgut que l'Església es quedés desproveïda molt de temps de la guia espiritual d'un Sant Pare. Al bell mig de la Cinquantena pasqual, tot preparant-nos per celebrar la solemnitat de la Pentecosta, ha arribat una nova primavera espiritual amb l'elecció del Papa Lleó XIV. En aquests dies en què els cristians invoquem l'Esperit Sant amb més intensitat, demanant la seva llum i la seva força, la figura del nou Bisbe de Roma es presenta com un signe de renovació i d'esperança per a tot el poble de Déu.

L'Esperit Sant, que va descendir sobre els apòstols com un foc que els va transformar en testimonis valents de Crist, continua actuant en el cor de l'Església. És Ell qui ha guiat i il·luminat el col·legi dels cardenals en el discerniment, i és Ell qui inspira cada elecció, perquè el successor de Pere sigui un pastor segons el cor de Déu. L'elecció de Lleó XIV no és només un fet humà ni un mer esdeveniment eclesiàstic; és, sobretot, un acte de fe i un do de l'Altíssim.

Aquest nou Papa, que pren el nom d'un gran defensor de la veritat i de la unitat de l'Església —sant Lleó Magne—, arriba en un moment en què el món necessita veus profètiques, líders humils i fermes, i testimonis de l'amor de Déu. La seva elecció a les portes de la Pentecosta ens recorda que l'Església no està mai sola: l'Esperit continua renovant-la, sostenint-la i enviant-la al món com a signe del Regne. Celebrem, doncs, aquesta Pentecosta amb un cor obert, acollint amb gratitud el nou successor de Pere. Que l'Esperit Sant ompli de saviesa, fortalesa i caritat al Papa Lleó XIV, i que, com els primers deixebles, tota l'Església es deixi encendre pel foc diví per anunciar l'Evangeli amb paraules i amb obres. L'Esperit Sant ens impulsa a caminar junts, com a Poble de Déu en sortida, amb confiança, alegria i esperança.

*Mn. Joaquim Meseguer García,
rector de Sant Pere i arxipreste de Rubí,
Consiliari de Vida Creixent de la Diòcesi de Terrassa.*

Espai de reflexió i pregària

Salm 41. Feliç el qui s'interessa pel desvalgut

Clam d'un malat abandonat i traït:

Ja és prou trist estar malalt. Si, a més, la gent del voltant -i el millor amic- troben normal que pateixis i pronostiquen fredament que ja estàs llest, i fins desitgen caritativament que acabis de patir i de fer patir als altres, aleshores descobriràs: 1er, que només Déu és un amic que mai no falla; 2on, que hi ha una benaurança reservada als qui de debò estimen i tenen cura dels malalts.

Feliç el qui s'interessa pel desvalgut!

En temps difícils, el Senyor el salvarà;

el Senyor li guardarà la vida,

el farà feliç a la terra;

no el deixarà a mercè dels enemics.

El Senyor el sostindrà en el llit de dolor,
se n'ocuparà durant la seva malaltia.

Jo clamo: «Senyor, compadeix-te de mi.

He pecat contra tu, guareix-me!»

Els meus enemics em maleeixen:

«Que es mori i que s'esborri el seu nom!»

Si algun d'ells ve a veure'm, fingeix,

recull males notícies

i quan surt a fora les escampa.

Els qui m'odien murmuren entre ells,

fan contra mi presagis dolents:

«El seu mal no té remei;

ja és al llit i no se n'alçarà.»

Fins l'amic millor, en qui jo confiava,

el qui compartia el meu pa, m'ha traït el primer.

Però tu, Senyor, compadeix-te de mi,

restableix-me i podré fer justícia.

En això he conegut que m'estimes:

que el meu enemic no pot cantar victòria.

I a mi m'has sostingut perquè soc innocent,

em mantens per sempre al teu davant.

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel,

des de sempre i per sempre!

Amén, amén!

Aquest salm clou el primer llibre del salteri segons la tradició hebrea. Un malalt experimenta la hipocresia dels amics, que veuen la persona que sofreix com un castigat de Déu, de manera que sols n'esperen la fi. El malalt demana perdó a Déu i li presenta una súplica amb la certesa que Déu se'n compadirà i farà que es restableixi.

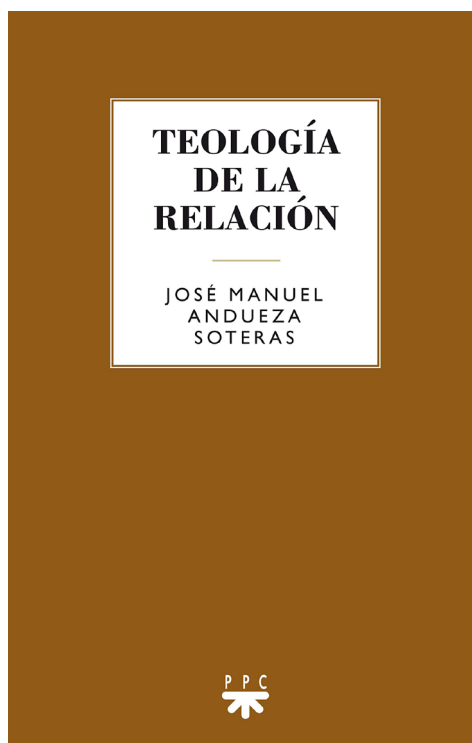
Teología de la relación

Teología de la relación, José Manuel Andueza Soteras, Editorial PPC, 2018.

Con distintos grupos he leído, releído y trabajado, a veces partes, a veces todo, el **Documento Final del Sínodo 2021-2024**.

Desde el comienzo vi que este documento estaba orientado en clave de conversión. Me hizo pensar. Y cuando llegué a la Parte II: *En la barca juntos*, me impactó especialmente el subtítulo: *La conversión de las relaciones*.

Tenía entre manos desde hacía poco tiempo, leyéndolo despacio, un libro que me llevé (con permiso) de la mesa de publicaciones que hay en el piso alto, junto a secretaría y frente al ascensor, de los locales de Sant Pau del Camp, en donde algunos de nosotros asistimos a frecuentes actos y convocatorias. El libro del que hablo es el que os cito en el encabezamiento de estas líneas: **Teología de las relaciones**. Volví a coger el libro, con más ganas, ya que no había acabado su lectura. La verdad es que un libro de teología no suele abrirse para leerlo de una tirada. Muchas veces se toma para cimentar algún conocimiento concreto y profundizarlo; otras veces, y este fue el motivo, con el deseo de profundizar en el término **relación** y alimentar mutuamente

el conocimiento de los dos textos. También para aprovechar la convergencia de ambos y retomar un modo de oración: **la oración de intercesión**. Un modo que me gusta mucho y que me ayuda a situarme en diálogo con el Amigo (como diría santa Teresa), hablando juntos de otros amigos y amigas, a quienes queremos, recordamos y bendecimos. Bendecir = decir bien... Cuando estaba en esto me encontré conectada, por radio, con una amplia, diremos, mesa redonda muy

Espai de reflexió i pregària

participativa en la que se barajaban diversas opiniones y ejemplos de educación. No educación académica sino esa virtud humana que nos debemos los unos a los otros. Al hilo de lo que estaba escuchando se me redondeó el tema de la relación humana, sana, deseable y constructiva.

También se me despertó una pequeña idea: no es lo mismo, en la convivencia humana, **educación** y **corrección**, aunque las dos coincidan. Para mí la educación en el trato nace de dentro, de la atención mutua, de la valoración, de la estima. Contemplo la corrección

como una forma de trato básica, necesaria pero que no siempre nace de la consideración mutua, y que puede quedarse en el cumplimiento de normas exquisitas, sin profundizar en el conocimiento de la persona que se tiene delante. Se puede tener un elegante e impecable trato...y quedar bien...

No sé si he hilado muy fino y me he pasado de crítica, pero como me he encontrado a lo largo de los años con algunos ejemplos, e incluso he oído defender la prioridad de las formas, me quedo libremente con mi idea.

María Jesús Ramos

Espai de reflexió i pregària

Gràcies, Papa Francesc

Papa Francesc, gràcies! Gràcies per la llum i l'esperança que has portat a l'Església i al món. Gràcies per ajudar-nos a tornar a l'essencial: a Jesús, a l'Evangeli, a la vida senzilla i alegre viscuda des de la fe.

Amb "Evangelii Gaudium" (La Joia de l'Evangeli) ens has convidat a redescobrir la joia de creure, la joia de deixar-nos estimar per Déu i de compartir aquest amor amb tothom. Vas obrir portes, vas trencar esquemes i ens vas animar a sortir de nosaltres mateixos, especialment cap als més pobres, els exclosos, els oblidats.

Ens recordes que l'Evangeli no és una teoria, sinó una vida viscuda des de l'amor, el servei i la misericòrdia.

Amb "Fratelli Tutti" (Germans tots) ens has parlat de fraternitat universal i d'amistat social. Ens has ajudat a mirar el món amb uns ulls nous: no des de la por, la sospita o la distància, sinó des de la proximitat, la confiança i la voluntat de construir junts un futur més humà. Ens has cridat a superar fronteres, a escoltar-nos més, a tenir cura els uns dels altres com a veritables germans i germanes.

Amb "Laudato sí" (Lloat sigueu) ens has fet mirar amb estima la nostra casa comuna. Ens has ajudat a veure que la crisi ecològica no és només un problema ambiental, sinó també espiritual i social. Ens has demanat una conversió profunda, que ens porti a respectar la creació i defensar la dignitat de tots, especialment de les persones més fràgils i vulnerables.

I també, gràcies per haver fet emergir la sinodalitat des del cor de l'Església, recuperant l'estil d'aquella primera comunitat: "Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries (...) Tots els creients vivien units i tot ho tenien al servei de tots" (Ac 2,42-44). Ens has ensenyat que no es tracta només de caminar, sinó de caminar junts, escoltant-nos mútuament, discernint plegats, buscant amb humilitat la voluntat de Déu. Ens has ajudat a veure que tothom té un lloc a la comunitat, que l'Esperit parla a través de totes les veus, i que l'Església ha de ser una llar oberta, acollidora, on ningú se senti exclòs.

Espai de reflexió i pregària

Gràcies per la teva paraula clara, per la teva mirada tendra i pel teu cor gran. Gràcies per recordar-nos que l'Església no és una fortalesa tancada, sinó una tenda de campanya, amb les portes obertes, on hi ha espai per a tots. Sabem que Déu Pare i Mare ja t'ha acollit al seu si, i ja contemples la llum de la seva mirada. Et demanem que segueixis intercedint per nosaltres, per l'Església i pel món, i preguem Déu que el teu successor sàpiga guiar-nos amb la llum de l'Evangeli i la saviesa de l'Esperit.

Mn Joan Cabot i Barbany

Rector de Sant Pau del Camp i Santa Maria del Pi

Aturar-se Cicle C. Silenci, calleu!

En marxa! Cal tenir el manual de l'oient. Però, abans, per tenir una bona audició, es requereix unes bones condicions acústiques; cal aïllar els sorolls de l'exterior, disposar d'un aparell d'alta fidelitat i, si és necessari, uns bons auriculars.

Si t'escau la marxa de l'evangeli, munta't la vida en «alta fidelitat». Escoltar la veu del Mestre, això sí que és vida!

La paraula del Mestre -el Bon pastor, segons l'evangeli- ens invita a escoltar i aprendre. Ell es va buidar a si mateix fins a prendre la nostra naturalesa, i així poder conèixer-nos, i saber de quin peu coixegem.

Escolteu la meua veu. També ho trobem en el frontis del temple d'Apol·lo, adaptat per Sòcrates: coneix-te, a tu mateix.

La situació actual de l'home i de la dona, tantes vegades denunciada, té solament una sortida. Si és veritat que, malgrat la tècnica, l'hivern continuarà essent hivern, i la imatge de la nit continuarà inquietant la seva intimitat, l'última certesa és que, a través d'aquest món tan allunyat del «ser», es comença a sentir la nostàlgia i l'afany d'arribar a aquest «home-dona interior», tan disfressat i degradat per innumerables «distraccions i sorolls».

La rebel·lió o insubordinació juvenil no s'apanyen amb pegats o amb «crides a l'ordre». ¿No serà pas que ens manquen bons «pastors», educadors, terapeutes, dirigents polítics, directors de l'esperit? No n'hi ha prou amb vies reglamentàries per «tenir» o per «saber», sinó que cal el camí per ensenyar allò que s'ha de «SER».

Mn. Pere Arribas-díaca

Agenda 2025

Juny

TROBADA FINAL DE CURS DE VIDA CREIXENT

Dissabte 21:

TROBADA FINAL DE CURS DE VIDA CREIXENT

A les 11h: Mn. Enric Termes, vicari episcopal. Tema: Caminar junts en Esperança.

A les 12h: Eucaristia.

Lloc: Parròquia de Sant Ignasi de Loiola, C/ Provença 544, Barcelona.

COM ARRIBAR HI?

Pots arribar-hi en transport públic. O bé en METRO (L2 Encants i L5 Sant Pau i Dos de Maig) o bé en BUS (línies H10, 33, 34, 50, 51, 92 i D50).

Trobada oberta a tothom.

Octubre

Primera reunió d'animadors

prevista el dia 2 a les 17:00h.

"Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

XLII ASSEMBLEA DE VIDA CREIXENT

Tindrà lloc el dissabte 25 d'octubre del 2025 a la parròquia Sant Ignasi de Loiola, C/ Provença 544, a les 10 del matí, amb la conferència de Mn Xavier Romero, rector de Tàrraga, sobre el temari del curs 2025-2026: "SOU LA LLUM DEL MÓN", que ell ha escrit.

Ens pots trucar al telèfon:

682 835 093

US DESITGEM UN BON ESTIU!

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20
Mòbil: 682 835 093
info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes, dilluns i dimecres de 5 a 7

Text de la fotografia de portada:
Donem gràcies.

Dipòsit legal: B. 8.204-2007

Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin